

Versiune anonimată

Traducere

C-634/21 – 1

Cauza C-634/21

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

15 octombrie 2021

Instanța de trimitere:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Germania)

Data deciziei de trimitere:

1 octombrie 2021

Reclamantă:

OQ

Pârât:

Landul Hessa

6 K 788/20.WI

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

DECIZIE

în litigiul de contencios administrativ

OQ,

[*omissis*] reclamantă

[*omissis*] **împotriva**

Landului Hessen, reprezentat de Hessischer Beauftragte

für Datenschutz und Informationsfreiheit (responsabilul landului Hessa cu protecția datelor și libertatea informației),

RO

[*omissis*] pârât

intervenientă:

SCHUFA Holding AG [*omissis*] având ca obiect legislația în materia protecției datelor,

Verwaltungsgericht Wiesbaden [Tribunalul Administrativ din Wiesbaden] – Camera a șasea – prin intermediul

[*omissis*] a hotărât la 1 octombrie 2021:

I. Suspendă procedura.

II. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul articolului 267 TFUE, următoarele întrebări preliminare:

- 1) **Articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (denumit în continuare „RGPD”, JO 2016, L 119, p. 1) trebuie interpretat în sensul că stabilirea automată a unei valori de probabilitate în legătură cu capacitatea viitoare a unei persoane vizate de a beneficia de un credit constituie o decizie bazată exclusiv pe prelucrarea automată – inclusiv crearea de profiluri – care produce efecte juridice care privesc persoana vizată sau o afectează în mod similar într-o măsură semnificativă, atunci când această valoare, stabilită pe baza datelor cu caracter personal ale persoanei vizate, este transmisă de operator unui operator terț, iar acest terț utilizează în mod determinant această valoare în vederea luării unei decizii privind justificarea, executarea sau încetarea unui raport contractual cu persoana vizată?**
- 2) **În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 6 alineatul (1) și articolul 22 din Regulamentul (UE) 2016/679 – RGPD – trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale potrivit căreia utilizarea unei valori de probabilitate – în speță, cu privire la solvabilitatea și la disponibilitatea de plată a unei persoane fizice în cazul includerii informațiilor referitoare la creanțe – privind un anumit comportament viitor al unei persoane fizice în vederea luării unei decizii privind justificarea, executarea sau încetarea unui raport contractual cu această persoană (evaluarea bonității) este permisă numai dacă sunt îndeplinite anumite condiții suplimentare detaliate în motivarea trimiterii preliminare?**

Motive

I.

- 1 Procedura are ca obiect o acțiune îndreptată împotriva valorii bonității stabilite de SCHUFA Holding AG în legătură cu reclamanta. Intervenienta este un birou german privat de informații economice care furnizează partenerilor săi contractuali informații cu privire la bonitatea terților, inclusiv, în special, consumatori. În acest scop, intervenienta stabilește așa-numite valori ale bonității. Astfel, pornind de la anumite caracteristici ale unei persoane este previzionată, pe baza unei metode statistice matematice, probabilitatea unui comportament viitor al acesteia, de exemplu, rambursarea unui credit, fără să fie divulgate în detaliu nici caracteristicile utilizate, nici metoda statistică matematică. Prin urmare, stabilirea valorilor bonității se întemeiază pe ipoteza potrivit căreia, prin includerea unei persoane într-un grup de alte persoane care au anumite caracteristici comparabile și un anumit comportament, este posibil să se prevadă un comportament similar. Dacă persoana prezintă un anumit profil, valoarea bonității stabilită de intervenientă îi este atribuită, iar aceasta este luată în considerare, cu consecințele corespunzătoare, în procesul decizional al celui care încheie, în cele din urmă, contracte cu persoana vizată, de exemplu, o instituție de credit, cu ocazia acordării unui credit.
- 2 În urma furnizării unor informații negative de către intervenientă, reclamantei i-a fost refuzată acordarea unui credit de către un terț. În consecință, pe lângă ștergerea unor înregistrări – în opinia sa false –, reclamanta a solicitat intervenientei să furnizeze informații cu privire la datele stocate. La 10 iulie 2018, intervenienta i-a furnizat reclamantei informații în care se preciza că reclamanta era clasificată de intervenientă cu o valoare a bonității de 85,96 %. În plus, prin scrisorile din 8 august 2018 și din 23 august 2018, intervenienta i-a comunicat reclamantei, în linii mari, funcționarea de principiu a calculării de către intervenientă a valorii bonității, însă nu i-a comunicat ce informații individuale sunt incluse în calcul sau importanța acestora. Intervenienta nu ar fi obligată să divulge metodele de calcul, acestea intrând sub incidența secretului comercial. De asemenea, intervenienta i-a indicat reclamantei că ea nu ar face decât să furnizeze informații partenerilor săi contractuali și că aceștia din urmă ar lua totuși deciziile contractuale propriu-zise. În această privință, intervenienta nu ar formula o recomandare în favoarea sau împotriva încheierii de contracte cu o persoană căreia i-au fost furnizate informațiile. La 18 octombrie 2018, reclamanta a sesizat pârâtul cu o plângere împotriva acestei informări, solicitându-i să dispună ca intervenienta să dea curs cererii reclamantei de informare și de ștergere. Intervenienta ar fi obligată să furnizeze informații privind logica utilizată și importanța, precum și consecințele prelucrării.
- 3 Prin decizia din 3 iunie 2020 adresată reclamantei, pârâtul a refuzat să ia măsuri față de intervenientă. În susținerea deciziei sale, acesta a arătat, printre altele, că calculul valorii bonității efectuat de intervenientă ar trebui, desigur, să îndeplinească cerințele reglementate în detaliu la articolul 31 din Legea federală

din 30 iunie 2018 privind protecția datelor [articolul 1 din Legea privind adaptarea legislației în materia protecției datelor la Regulamentul (UE) 2016/679 și de transpunere a Directivei (UE) 2016/680 (Legea privind adaptarea protecției datelor și de transpunere a legislației UE, denumită în continuare „DSAnpUG-EU”), BGBl. I, p. 2097 = BDSG]. Totuși, aceste cerințe ar fi îndeplinite, în general, de intervenientă și nu există niciun element care să sugereze că situația ar fi diferită în speță.

- 4 La 25 mai 2018 a intrat în vigoare Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO 2016, L 119, p. 1, RGPD). Regulamentul general privind protecția datelor prevede o interdicție de principiu a prelucrării datelor sub rezerva autorizării; situațiile esențiale de autorizare a prelucrării se regăsesc la articolul 6 din RGPD. În plus, Regulamentul general privind protecția datelor conține un concept multiinstrumental de protecție care cuprinde dispoziții referitoare în special la drepturile de informare, de acces, de ștergere și de formulare a unei plângeri la autoritatea de supraveghere competentă în vederea luării unor măsuri, precum și de introducere a unei acțiuni împotriva deciziilor administrative la instanțele naționale. Printre altele, Regulamentul general de protecție a datelor vizează în mod specific inclusiv așa-numita creare de profiluri care este definită din punct de vedere juridic la articolul 4 punctul 4 din RGPD și sub incidența căreia intră activitatea în litigiu a intervenientei de „evaluare a bonității”. Crearea de profiluri, ca obiect normativ, figurează în diferite dispoziții, astfel, printre altele, în ceea ce privește dreptul de acces al persoanei vizate, la articolul 15 alineatul (1) litera (h) din RGPD, dreptul la opoziție al persoanei vizate, la articolul 21 alineatul (1) a doua parte a primei teze din RGPD și – în esență – la articolul 22 din RGPD ca interdicție de principiu [articolul 22 alineatul (1) din RGPD] sub rezerva unor excepții [articolul 22 alineatul (2) din RGPD], în măsura în care deciziile se bazează exclusiv pe crearea de profiluri.
- 5 În calitate de regulament de drept al Uniunii în sensul articolului 288 al doilea paragraf TFUE, Regulamentul general privind protecția datelor are aplicabilitate generală, este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru. În pofida acestor principii, Regulamentul general privind protecția datelor conține o serie de așa-numite clauze de deschidere care acordă statelor membre, într-o anumită măsură, marje de manevră pentru reglementările naționale. Având în vedere aceste competențe normative delegate, la 25 mai 2018 a intrat în vigoare noua lege federală privind protecția datelor. Articolul 31 din BDSG conține dispoziții detaliate privind evaluarea bonității și furnizarea informațiilor privind bonitatea.

II.

1) **Carta drepturilor fundamentale** a Uniunii Europene – denumită în continuare „carta” – (JO 2016, C 202 din 7 iunie 2016, p. 389) prevede:

6 Articolul 7 din cartă – Respectarea vieții private și de familie

Orice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor.

7 Articolul 8 din cartă – Protecția datelor cu caracter personal

(1) Orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

(2) Asemenea date trebuie tratate în mod corect, în scopurile precizate și pe baza consimțământului persoanei interesate sau în temeiul unui alt motiv legitim prevăzut de lege. Orice persoană are dreptul de acces la datele colectate care o privesc, precum și dreptul de a obține rectificarea acestora.

(3) Respectarea acestor norme se supune controlului unei autorități independente.

8 Articolul 52 din cartă – Întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor

(1) Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților recunoscute prin prezenta cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

[...]

2. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – denumit în continuare „TFUE” – (în versiunea revizuită din 7 iunie 2016, JO C 202, p. 1, 47) prevede:

9 Articolul 288 TFUE

[...]

(2) Regulamentul are aplicabilitate generală. Acesta este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru.

3. Regulamentul general privind protecția datelor [Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor, RGPD; JO 2016, L 119, p. 1) prevede:

10 Articolul 4 din RGPD – Definiții

În sensul prezentului regulament:

[...]

4. „creare de profiluri” înseamnă orice formă de prelucrare automată a datelor cu caracter personal care constă în utilizarea datelor cu caracter personal pentru a evalua anumite aspecte personale referitoare la o persoană fizică, în special pentru a analiza sau prevedea aspecte privind performanța la locul de muncă, situația economică, sănătatea, preferințele personale, interesele, fiabilitatea, comportamentul, locul în care se află persoana fizică respectivă sau deplasările acesteia;

11 Articolul 6 din RGPD – Legitimitatea prelucrării

(1) Prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

- (a) persoana vizată și-a dat consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal pentru unul sau mai multe scopuri specifice;
- (b) prelucrarea este necesară pentru executarea unui contract la care persoana vizată este parte sau pentru a face demersuri la cererea persoanei vizate înainte de încheierea unui contract;
- (c) prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului;
- (d) prelucrarea este necesară pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale altei persoane fizice;
- (e) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul;
- (f) prelucrarea este necesară în scopul intereselor legitime urmărite de operator sau de o parte terță, cu excepția cazului în care prevalează interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, care necesită protejarea datelor cu caracter personal, în special atunci când persoana vizată este un copil.

Litera (f) din primul paragraf nu se aplică în cazul prelucrării efectuate de autorități publice în îndeplinirea atribuțiilor lor.

(2) Statele membre pot menține sau introduce dispoziții mai specifice de adaptare a aplicării normelor prezentului regulament în ceea ce privește prelucrarea în vederea respectării alineatului (1) literele (c) și (e) prin definirea unor cerințe specifice mai precise cu privire la prelucrare și a altor măsuri de asigurare a unei prelucrări legale și echitabile, inclusiv pentru alte situații concrete de prelucrare, astfel cum este prevăzut în capitolul IX.

(3) *Temeiul pentru prelucrarea menționată la alineatul (1) literele (c) și (e) trebuie să fie prevăzut în:*

- (a) *dreptul Uniunii; sau*
- (b) *dreptul intern care se aplică operatorului.*

Scopul prelucrării este stabilit pe baza respectivului temei juridic sau, în ceea ce privește prelucrarea menționată la alineatul (1) litera (e), este necesar pentru îndeplinirea unei sarcini efectuate în interes public sau în cadrul exercitării unei funcții publice atribuite operatorului. Respectivul temei juridic poate conține dispoziții specifice privind adaptarea aplicării normelor regulamentului, printre altele: condițiile generale care reglementează legalitatea prelucrării de către operator; tipurile de date care fac obiectul prelucrării; persoanele vizate; entitățile cărora le pot fi divulgate datele și scopul pentru care respectivele date cu caracter personal pot fi divulgate; limitările legate de scop; perioadele de stocare; și operațiunile și procedurile de prelucrare, inclusiv măsurile de asigurare a unei prelucrări legale și echitabile cum sunt cele pentru alte situații concrete de prelucrare astfel cum sunt prevăzute în capitolul IX. Dreptul Uniunii sau dreptul intern urmărește un obiectiv de interes public și este proporțional cu obiectivul legitim urmărit.

(4) *În cazul în care prelucrarea în alt scop decât cel pentru care datele cu caracter personal au fost colectate nu se bazează pe consimțământul persoanei vizate sau pe dreptul Uniunii sau dreptul intern, care constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică pentru a proteja obiectivele menționate la articolul 23 alineatul (1), operatorul, pentru a stabili dacă prelucrarea în alt scop este compatibilă cu scopul pentru care datele cu caracter personal au fost colectate inițial, ia în considerare, printre altele:*

- (a) *orice legătură dintre scopurile în care datele cu caracter personal au fost colectate și scopurile prelucrării ulterioare preconizate;*
- (b) *contextul în care datele cu caracter personal au fost colectate, în special în ceea ce privește relația dintre persoanele vizate și operator;*
- (c) *natura datelor cu caracter personal, în special în cazul prelucrării unor categorii speciale de date cu caracter personal, în conformitate cu articolul 9, sau în cazul în care sunt prelucrate date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni, în conformitate cu articolul 10;*
- (d) *posibilele consecințe asupra persoanelor vizate ale prelucrării ulterioare preconizate;*
- (e) *existența unor garanții adecvate, care pot include criptarea sau pseudonimizarea.*

12 Articolul 15 din RGPD – Dreptul de acces al persoanei vizate

(1) *Persoana vizată are dreptul de a obține din partea operatorului o confirmare că se prelucrează sau nu date cu caracter personal care o privesc și, în caz afirmativ, acces la datele respective și la următoarele informații: [...]*

(h) *existența unui proces decizional automatizat incluzând crearea de profiluri, menționat la articolul 22 alineatele (1) și (4), precum și, cel puțin în cazurile respective, informații pertinente privind logica utilizată și privind importanța și consecințele preconizate ale unei astfel de prelucrări pentru persoana vizată.*

13 Articolul 21 din RGPD – Dreptul la opoziție

(1) *În orice moment, persoana vizată are dreptul de a se opune, din motive legate de situația particulară în care se află, prelucrării în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (e) sau (f) sau al articolului 6 alineatul (1) a datelor cu caracter personal care o privesc, inclusiv creării de profiluri pe baza respectivelor dispoziții.*

[...]

14 Articolul 22 din RGPD – Procesul decizional individual automatizat, inclusiv crearea de profiluri

(1) *Persoana vizată are dreptul de a nu face obiectul unei decizii bazate exclusiv pe prelucrarea automată, inclusiv crearea de profiluri, care produce efecte juridice care privesc persoana vizată sau o afectează în mod similar într-o măsură semnificativă.*

(2) *Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care decizia:*

(a) *este necesară pentru încheierea sau executarea unui contract între persoana vizată și un operator de date;*

(b) *este autorizată prin dreptul Uniunii sau dreptul intern care se aplică operatorului și care prevede, de asemenea, măsuri corespunzătoare pentru protejarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei vizate; sau*

(c) *are la bază consimțământul explicit al persoanei vizate.*

(3) *În cazurile menționate la alineatul (2) literele (a) și (c), operatorul de date pune în aplicare măsuri corespunzătoare pentru protejarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei vizate, cel puțin dreptul acesteia de a obține intervenție umană din partea operatorului, de a-și exprima punctul de vedere și de a contesta decizia.*

(4) *Deciziile menționate la alineatul (2) nu au la bază categoriile speciale de date cu caracter personal menționate la articolul 9 alineatul (1), cu excepția cazului în care se aplică articolul 9 alineatul (2) litera (a) sau (g) și în care au*

fost instituite măsuri corespunzătoare pentru protejarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale persoanei vizate.

4. Legea federală din 30 iunie 2017 privind protecția datelor (BGBl. I, p. 2097), astfel cum a fost modificată prin articolul 12 din Legea din 20 noiembrie 2019 (BGBl. I, 1626) prevede:

15 Articolul 31 din BDSG – Protecția tranzacțiilor economice în cazul evaluării bonității și al furnizării informațiilor privind bonitatea

(1) Utilizarea unei valori de probabilitate privind un anumit comportament viitor al unei persoane fizice în vederea luării unei decizii privind justificarea, executarea sau încetarea unui raport contractual cu această persoană (evaluarea bonității) este permisă numai dacă

- 1. au fost respectate dispozițiile legislației privind protecția datelor,*
- 2. datele utilizate pentru calcularea valorii de probabilitate sunt relevante pentru calculul valorii de probabilitate a comportamentului dat, pe baza unei metode statistice matematice recunoscute din punct de vedere științific,*
- 3. pentru calcularea valorii de probabilitate nu au fost utilizate exclusiv datele privind adresa și*
- 4. în cazul utilizării datelor privind adresa, persoana vizată a fost informată cu privire la utilizarea preconizată a acestor date înainte de a calcula valoarea de probabilitate; informarea trebuie să fie documentată.*

(2) Utilizarea unei valori de probabilitate stabilite de birourile de informații cu privire la solvabilitatea și la disponibilitatea de plată a unei persoane fizice nu este permisă în cazul includerii informațiilor privind creanțele decât în măsura în care condițiile menționate la alineatul (1) sunt îndeplinite și sunt luate în considerare numai creanțele referitoare la o prestație datorată care nu a fost furnizată în pofida scadenței

- 1. care au fost constatate printr-o hotărâre definitivă sau executorie cu titlu provizoriu ori pentru care există un titlu de creanță potrivit articolului 794 din Codul de procedură civilă;*
- 2. care au fost constatate potrivit articolului 178 din Legea insolvenței și nu au fost contestate de debitor în cursul perioadei de verificare;*
- 3. care au fost recunoscute în mod expres de debitor;*
- 4. în cazul cărora*

- a) *debitorul a fost pus în întârziere cel puțin de două ori, în scris, de la data exigibilității creanței;*
- b) *prima punere în întârziere a avut loc cu cel puțin patru săptămâni în urmă;*
- c) *debitorul a fost informat în prealabil, dar cel mai devreme cu ocazia primei puneri în întârziere, cu privire la posibilitatea luării în considerare de către un birou de informații și*
- d) *debitorul nu a contestat creanța sau*

5. *raportul contractual pe care se întemeiază creanța poate fi reziliat fără preaviz ca urmare a efectuării cu întârziere a plăților și în cazul cărora debitorul a fost informat în prealabil despre posibilitatea luării în considerare de către un birou de informații.*

Admisibilitatea prelucrării, inclusiv stabilirea valorilor de probabilitate, a altor date relevante privind bonitatea din perspectiva dreptului comun în materia protecției datelor nu este afectată.

III.

16 În speță, trebuie să se stabilească dacă activitatea birourilor de informații, cum este cea a intervenientei, constând în stabilirea valorilor bonității cu privire la persoanele vizate și fără a formula recomandări și observații suplimentare către terții care încheie sau se abțin să încheie contracte cu persoana vizată, prin includerea în mod determinant a acestei valori a bonității, intră în domeniul de aplicare al articolului 22 alineatul (1) din RGPD. Astfel, în acest caz, admisibilitatea stabilirii unei valori finale a bonității pentru a fi transmisă prin intermediul unui birou de informații precum intervenienta nu se poate întemeia decât pe articolul 22 alineatul (2) litera (b) din RGPD coroborat cu articolul 31 din BDSG, aceste norme constituind totodată – dacă persoana vizată depune o plângere la autoritatea de supraveghere competentă precum în procedura în litigiu – criteriul pentru controlul efectuat de autoritatea de supraveghere asupra activității biroului de informații. Pe de altă parte, întrebarea relevantă în această privință este dacă o dispoziție cu un conținut precum cel al articolului 31 din BDSG este conformă cu articolul 22 alineatul (2) litera (b) din RGPD. Astfel, dacă situația este diferită, lipsește chiar criteriul legal de examinare utilizat în speță de pârât în privința intervenientei.

Cu privire la prima întrebare:

aplicabilitatea articolului 22 alineatul (1) din RGPD în cazul birourilor de informații economice

17 În temeiul articolului 22 alineatul (1) din RGPD, o persoană vizată are dreptul de a nu face obiectul unei decizii bazate exclusiv pe prelucrarea automată, inclusiv

crearea de profiluri, care produce efecte juridice care privesc persoana vizată sau o afectează în mod similar într-o măsură semnificativă. Această dispoziție este inspirată din dispoziția precedentă a articolului 15 din Directiva 95/46/CE. Potrivit modului său de redactare, pare să fie vorba despre un drept al persoanei vizate care trebuie exercitat. În schimb, instanța de trimitere este convinsă că dispoziția respectivă stabilește o interdicție de principiu a cărei încălcare nu necesită exercitarea individuală.

- 18 Activități precum compilarea automată în litigiu – efectuată de intervenientă – a datelor cu caracter personal pentru a stabili o valoare de probabilitate privind un anumit comportament viitor al unei persoane fizice în vederea luării unei decizii privind justificarea, executarea sau încetarea unui raport contractual cu respectiva persoană vizată intră, în orice caz, sub incidența regimului de reglementare prevăzut la articolul 22 alineatul (1) din RGPD. Potrivit modului său clar de redactare, dispoziția cuprinde nu numai, ci și deciziile luate pe baza unei creări de profiluri; a se vedea de asemenea a doua teză a considerentului (71). Definiția juridică a acesteia din urmă figurează la articolul 4 punctul 4 din RGPD potrivit căreia crearea de profiluri înseamnă orice formă de prelucrare automată a datelor cu caracter personal care constă în utilizarea datelor cu caracter personal pentru a evalua anumite aspecte personale referitoare la o persoană fizică, în special pentru a analiza sau prevedea aspecte privind performanța la locul de muncă, situația economică, sănătatea, preferințele personale, interesele, fiabilitatea, comportamentul, locul în care se află persoana fizică respectivă sau deplasările acesteia.
- 19 Stabilirea de valori ale bonității corespunde caracteristicilor acestei definiții. Această concluzie este confirmată și de a doua teză a considerentului (71) potrivit căreia, printre altele, prin crearea de profiluri se înțelege de asemenea analiza sau preconizarea anumitor aspecte privind situația economică, fiabilitatea sau comportamentul unei persoane. Prima teză a considerentului (71) menționează, în plus, ca exemplu pentru decizii în sensul articolului 22 alineatul (1) din RGPD, refuzul automat al unei cereri de credit online. În orice caz, în această privință, articolul 22 alineatul (1) din RGPD este aplicabil, în principiu, unor situații precum cea din speță, având în vedere că legiuitorul Uniunii a intenționat ca stabilirea unei valori a bonității să constituie o subcategorie a creării de profiluri în sensul articolului 4 punctul 4 din RGPD.
- 20 Instanța de trimitere consideră în esență că, în situații precum cea în litigiu, este de asemenea îndeplinită condiția impusă la articolul 22 alineatul (1) din RGPD referitoare la existența unei *decizii* bazate exclusiv pe *prelucrarea automată*. Această concluzie nu este repusă în discuție de faptul că, având în vedere cele ce precedă, activitatea principală a birourilor de informații economice – precum cea a intervenientei – de stabilire a valorilor bonității ar trebui să fie o subcategorie a creării de profiluri potrivit considerentelor. Desigur, se pare că legiuitorul Uniunii nu a intenționat să reglementeze în mod autonom admisibilitatea din perspectiva protecției datelor a creării de profiluri prin articolul 22 alineatul (1) din RGPD, ci doar să abordeze întrucâtva crearea de profiluri în această privință, în măsura în

care ea face parte integrantă dintr-o decizie întemeiată pe o decizie automată. Acest lucru reiese din însuși modul de redactare a acestei dispoziții, care, pentru interzicerea sa, ia în considerare în mod determinant *decizia bazată* pe crearea de profiluri – sau pe o altă prelucrare automată a datelor –, iar nu crearea de profiluri propriu-zisă.

- 21 Cu toate acestea, instanța consideră că stabilirea unei valori a bonității de către un birou de informații nu constituie doar o creare de profiluri care pregătește decizia operatorului terț, ci chiar o „decizie” autonomă în sensul articolului 22 alineatul (1) din RGPD.
- 22 În acest sens, în lumina modului de redactare a articolului 22 alineatul (1) din RGPD, instanța este conștientă că, potrivit unei interpretări restrictive, această dispoziție poate fi înțeleasă și interpretată în sens larg astfel încât să nu se aplice în mod direct activității birourilor de informații economice precum cea a intervenientei. Cu toate acestea, în opinia instanței, o asemenea ipoteză se întemeiază pe o înțelegere eronată a activității birourilor de informații economice și a influenței valorilor bonității stabilite de acestea. Astfel, această ipoteză se întemeiază pe ideea că nu birourile de informații economice sunt cele care iau decizia determinantă în sensul articolului 22 alineatul (1) din RGPD, întrucât, prin stabilirea și compilarea datelor cu caracter personal în scopul creării de profiluri și al stabilirii subsecvente a unei valori finale a bonității, acestea doar pregătesc într-o oarecare măsură decizia finală a operatorului, dar, de regulă, cu ocazia transmiterii valorii bonității, ele nu formulează și o recomandare către operatorul terț în favoarea sau împotriva încheierii de contracte cu persoana vizată.
- 23 În cadrul dispozițiilor și al considerentelor sale, RGPD operează o diferențiere conceptuală între *prelucrare*, pe de o parte, și *decizia bazată pe prelucrare*, pe de altă parte, și nu urmărește să adopte dispoziții materiale autonome privind crearea de profiluri. Astfel, potrivit articolului 4 punctul 4 din RGPD, crearea de profiluri în sensul RGPD înseamnă „orice formă de prelucrare automată a datelor cu caracter personal *pentru a evalua* anumite aspecte personale referitoare la o persoană fizică”. În consecință, modul de redactare a definiției juridice poate fi înțeles în sensul că crearea de profiluri nu ar consta doar în stabilirea parametrilor pentru rezultatul evaluării, ci ar include și rezultatul evaluării. În contextul prezentei cauze, aceasta ar putea include și compilarea automată a caracteristicilor individuale în vederea deducerii unei valori globale a bonității de către un birou de informații economice și a stabilirii efective a acesteia. O asemenea interpretare a noțiunii ar putea fi indicată și de articolul 21 alineatul (1) prima teză din RGPD potrivit căreia dreptul la opoziție al persoanei vizate se referă la *orice prelucrare* și, potrivit celei de a doua părți a acestei teze, în special, inclusiv la *crearea de profiluri* pe baza dispozițiilor RGPD. În definitiv, diferențierea între prelucrarea automată prin crearea de profiluri, pe de o parte, și decizie, pe de altă parte, reiese mai ales din articolul 22 alineatul (1) din RGPD. Prin prevederea că o persoană vizată are dreptul „de a nu face obiectul unei decizii bazate exclusiv pe prelucrarea automată, inclusiv crearea de profiluri”, articolul 22 alineatul (1) din RGPD stabilește în mod explicit o legătură de cauzalitate și o ordine cronologică

obligatorie a prelucrării automate (inclusiv crearea de profiluri) și decizia bazată pe aceasta. Intenția legiuitorului Uniunii de a distinge cele două noțiuni este confirmată și de prima și de a doua teză ale considerentului (71). În timp ce prima teză a considerentului (71) precizează că persoana vizată ar trebui să aibă dreptul de a nu face obiectul unei decizii de evaluare a unor informații personale care o privesc, bazate exclusiv pe o prelucrare automată, cea de a doua teză a considerentului (71) adaugă la această ipoteză că „*astfel de prelucrări*” ar include și crearea de profiluri, așadar nu „*deciziile*”. Mai degrabă, ca exemplu al unei „decizii”, prima teză a considerentului (71) menționează, cu titlu de ilustrativ, refuzul automat al unei cereri de credit online, abordând așadar, în linii mari, situația în discuție, în măsura în care decizia de refuz adoptată de instituția de credit față de reclamantă constituie „decizia” determinantă, iar nu stabilirea valorii bonității de către intervenientă. În definitiv, din modul de redactare a articolului 21 alineatul (1) prima teză, a articolului 22 alineatul (1) și alineatul (4) punctul 4 din RGPD, precum și din prima și a doua teză ale considerentului (71) și din considerentul (72) se poate înțelege oricum că situații precum cea în discuție în litigiul principal, în care un birou de informații stabilește o valoare a bonității, ar constitui un „prelucrare”, iar nu o „decizie” în sensul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul RGPD.

- 24 Cu toate acestea, instanța de trimitere are îndoieli serioase cu privire la o interpretare atât de restrictivă a articolului 22 alineatul (1) din RGPD. Aceasta consideră că există indicii importante ale faptului că stabilirea automată a unei valori a bonității de către birourile de informații economice în scopul evaluării prospective a performanței economice a unei persoane vizate constituie o *decizie* autonomă, bazată pe o prelucrare automată în sensul articolului 22 alineatul (1) din RGPD. Instanța de trimitere își întemeiază în fapt îndoielile pe importanța valorii bonității stabilite de birourile de informații economice în practica decizională a operatorilor terți, iar, în drept, în mod determinant, pe obiectivele urmărite de articolul 22 alineatul (1) din RGPD și pe garanțiile de protecție juridică prevăzute la articolul 87 și următoarele din RGPD.
- 25 Pe plan factual, instanța are îndoieli profunde cu privire la ipoteza potrivit căreia, în prezența unei valori a bonității referitoare la o persoană vizată, operatorii terți ar lua decizia individuală impusă de articolul 22 alineatul (1) din RGPD care nu este bazată exclusiv pe automatizare. În orice caz, chiar dacă, în mod pur ipotetic, operatorii terți *pot* lua o decizie proprie privind oportunitatea și modalitatea de intrare într-o relație contractuală cu persoana vizată, întrucât, în această etapă a procesului decizional încă mai este posibilă, în principiu, o decizie individuală luată de o ființă umană, această decizie este determinată în practică într-un mod atât de semnificativ de valoarea bonității comunicată de birourile de informații economice, încât aceasta din urmă influențează într-o oarecare măsură decizia operatorului terț. Cu alte cuvinte, *în realitate*, în ceea ce privește oportunitatea și modalitatea de intrare într-o relație contractuală a operatorului terț cu persoana vizată, în cele din urmă, chiar este determinantă valoarea bonității stabilită de biroul de informații economice pe baza prelucrării automate. Chiar dacă operatorul terț nu *trebuie* să ia decizia numai pe baza valorii bonității, de regulă, el

face totuși acest lucru în mod determinant. Deși acordarea de credite poate fi refuzată în pofida unei valori a bonității, în principiu, suficiente (pentru alte motive, cum ar fi, de exemplu, lipsa garanțiilor sau îndoielei cu privire la succesul investiției care urmează a fi finanțată), în schimb, o valoare insuficientă a bonității, în orice caz, în domeniul creditelor de consum, va conduce aproape întotdeauna la refuzul unui credit, inclusiv atunci când o investiție apare ca fiind profitabilă în rest. Rolul determinant al valorilor bonității în acordarea de credite și în elaborarea condițiilor acesteia este dovedit de experiențele dobândite în supravegherea protecției datelor de către autorități [*omissis*]. [repertoriu]

- 26 Or, articolul 22 alineatul (1) din RGPD – sub rezerva excepțiilor prevăzute la articolul 22 alineatul (2) din RGPD – ar trebui tocmai să protejeze persoana vizată împotriva riscurilor acestei forme de decizie bazată pur pe automatizare. Legiuitorul Uniunii are drept preocupare să evite ca procesul decizional să se desfășoare fără o apreciere individuală și o evaluare efectuate de către o ființă umană. Persoana vizată nu ar trebui să facă obiectul unei proceduri exclusiv tehnice și netransparente, fără a putea înțelege ipotezele și criteriile de evaluare aflate la baza acesteia și, eventual, fără a putea interveni prin exercitarea drepturilor sale. Astfel, pe lângă protecția împotriva deciziilor discriminatorii întemeiate pe programe pretins obiective de prelucrare a datelor, scopul reglementării este constituit și de crearea transparenței și a echității în luarea deciziilor. Deciziile referitoare la exercitarea libertăților individuale nu ar trebui lăsate la latitudinea logicii algoritmilor fără a fi verificate. Astfel, algoritmi lucrează cu corelații și cu probabilități care nu urmăresc neapărat o legătură de cauzalitate și nici nu conduc în mod necesar la rezultate „corecte” din perspectiva ființei umane. Dimpotrivă, din sistematizarea unor date individuale corecte este posibil să se deducă concluzii eronate, inechitabile sau discriminatorii care afectează în mod semnificativ libertățile persoanei vizate – dacă sunt utilizate ca bază pentru procesul decizional –, transformând-o din subiectul în obiectul unei decizii depersonalizate. Aceasta este situația în special atunci când persoana vizată nu este la curent cu utilizarea algoritmilor sau, în caz contrar, nu își poate forma o privire de ansamblu asupra datelor, a importanței acestora și a metodelor de analiză prin care datele au fost utilizate în cadrul deciziei. Tocmai această preocupare a legiuitorului Uniunii de a prevedea în mod obligatoriu, în principiu, un remediu uman pentru prelucrarea automată a datelor și de a nu autoriza derogări decât în cazuri excepționale limitate [articolul 22 alineatul (2) din RGPD] este totuși contracarată, întrucât valoarea bonității stabilită automat ocupă, în principiu, un loc predominant în luarea deciziilor de către operatorul terț.
- 27 Legiuitorul Uniunii a dorit să soluționeze acest conflict fundamental prin intermediul interdicției prevăzute la articolul 22 alineatul (1) din RGPD, oarecum „în detrimentul” operatorilor terți, prin recunoașterea (ultimei) decizii față de persoana vizată. În această privință, pentru crearea de profiluri nu sunt formulate decât cerințele de procedură din cadrul celei de a șasea teze a considerentului (71) relevante pentru crearea de profiluri. În rest, admisibilitatea prelucrării datelor în vederea creării de profiluri rezultă totuși, cel mult, din situațiile generale de prelucrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din RGPD. Acest lucru decurge

atât din articolul 21 alineatul (1) a doua parte a primei teze din RGPD care face trimitere, ca temei juridic posibil pentru crearea de profiluri, la articolul 6 alineatul (1) primul paragraf literele (e) și (f) RGPD și din prima teză a considerentului (72) potrivit căreia crearea de profiluri este supusă normelor RGPD care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal, așadar, inclusiv temeiurilor juridice ale prelucrării sau principiilor de protecție a datelor.

- 28 În urma acestor cerințe pur și simplu incomplete ale RGPD privind crearea de profiluri, pe de o parte, și a postulatului fundamental care decurge din articolul 22 alineatul (1) din RGPD, pe de altă parte, se pune în special problema exercitării efective a drepturilor de către persoanele vizate. Pe lângă mecanismul de control exercitat de autoritățile de supraveghere, acesta constituie mecanismul juridic determinant de aplicare a legii prevăzut de RGPD. Acest aspect nu este demonstrat doar de drepturile de a formula o plângere și de acțiune reglementate în mod echilibrat și complet la articolul 87 și următoarele din RGPD, ci și de drepturile conexe ale persoanei vizate care decurg din articolul 12 și următoarele din RGPD. Preocuparea RGPD este de a abilita și de a mobiliza cetățeanul responsabil al Uniunii să își exercite drepturile prin dispoziții corespunzătoare, în special prin cele privind drepturile de acces și obligațiile de transparență.
- 29 Aceste drepturi sunt golate de substanță prin interacțiunea dintre activitatea și obligațiile (inexistente) ale birourilor de informații economice, precum și de practica decizională a operatorilor terți. Desigur, față de birourile de informații, persoana vizată dispune de un drept general de acces în temeiul articolului 15 din RGPD; totuși, acesta nu îndeplinește caracteristicile creării de profiluri pe care RGPD urmărește să o trateze tocmai la articolul 15 alineatul (1) litera (h), la articolul 21 alineatul (1) a doua parte a primei teze și la articolul 22 din RGPD. Astfel, în cadrul dreptului general de acces, birourile de informații economice nu sunt obligate să indice logica și componența parametrilor determinanți pentru stabilirea valorii bonității; ele nu procedează astfel și din motive de protecție a concurenței invocând secretul comercial al acestora.
- 30 Nici operatorul terț nu îi poate furniza persoanei vizate informații privind stabilirea valorii bonității pe care se bazează în mod determinant chiar decizia sa, întrucât nu cunoaște logica utilizată, aceasta nefiindu-i dezvăluită de biroul de informații.
- 31 De aici rezultă o lacună a protecției juridice: în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (h) din RGPD, cel de la care ar trebui obținute informațiile necesare pentru persoana vizată nu este obligat să furnizeze informațiile, întrucât acesta nu efectuează un așa-zis „proces decizional automatizat” propriu, în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (h) din RGPD, iar cel care își întemeiază procesul decizional pe valoarea bonității stabilită automat și care, în temeiul articolului 15 alineatul (1) litera (h) din RGPD este obligat să furnizeze informațiile, nu poate furniza informațiile necesare, întrucât nu dispune de acestea.

- 32 În cazul în care stabilirea valorii bonității de către un birou de informații intră în domeniul de aplicare al articolului 22 alineatul (1) din RGPD, această lacună a protecției juridice va fi acoperită. Pe lângă faptul că stabilirea valorilor bonității intră în acest mod sub incidența interdicției prevăzute la articolul 22 alineatul (1) din RGPD, așa încât nu este autorizată, ca prelucrare exclusiv automată, decât în temeiul excepțiilor prevăzute la articolul 22 alineatul (2) din RGPD și răspunde astfel intenției legiuitorului Uniunii cel puțin privind delimitarea din punct de vedere normativ a unor asemenea decizii, această abordare permite în același timp – ținând seama de clauza de deschidere prevăzută la articolul 22 alineatul (2) litera (b) din RGPD – reglementarea în mod detaliat de către statele membre a unor asemenea procese decizionale care le sunt refuzate în temeiul dispozițiilor în vigoare ale RGPD în ceea ce privește crearea de profiluri și procesele decizionale automatizate (a se vedea a doua întrebare preliminară).
- 33 Lacuna protecției juridice nu este acoperită suficient nici de dreptul la opoziție al persoanei vizate în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) a doua parte a primei teze din RGPD. Desigur, potrivit acestei dispoziții, persoana vizată are dreptul „de a se opune, din motive legate de situația particulară în care se află, prelucrării în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (e) sau (f) a datelor cu caracter personal care o privesc, inclusiv creării de profiluri pe baza respectivelor dispoziții”. Cu toate acestea, în cazul birourilor de informații economice, persoana vizată nu știe, de regulă, că a făcut obiectul unui proces automat de evaluare a bonității. În general, ea nu află acest lucru decât după luarea deja de către un operator terț a unei decizii care îi este defavorabilă, întemeiată pe valoarea bonității. Or, la acest moment, dreptul la opoziție nu îi mai este util cel puțin în ceea ce privește cazul finalizat; în această privință, ea nu își mai poate exercita dreptul la opoziție decât în legătură cu o prelucrare viitoare a datelor efectuată de către biroul de informații economice.

Cu privire la a doua întrebare:

reglementările statelor membre privind evaluarea bonității

- 34 În conformitate cu articolul 31 alineatul (1) din BDSG, admisibilitatea utilizării unei valori de probabilitate privind un anumit comportament viitor al unei persoane fizice în vederea luării unei decizii privind justificarea, executarea sau încetarea unui raport contractual cu această persoană (evaluarea bonității) este condiționată de îndeplinirea unor condiții suplimentare. În conformitate cu articolul 31 alineatul (2) din BDSG, utilizarea unei valori de probabilitate stabilite de birourile de informații cu privire la solvabilitatea și la disponibilitatea de plată a unei persoane fizice, nu este permisă în cazul includerii informațiilor privind creanțele decât în măsura în care condițiile menționate la articolul 31 alineatul (1) din BDSG sunt îndeplinite și sunt luate în considerare numai creanțele referitoare la o prestație datorată nefurnizată în pofida scadenței care îndeplinesc condiții specifice suplimentare, nefiind afectată admisibilitatea prelucrării altor date relevante privind bonitatea din perspectiva dreptului comun în materia protecției datelor, inclusiv stabilirea valorilor de probabilitate.

- 35 Astfel, la articolul 31 din BDSG, legiuitorul german adoptă, în esență, reglementări referitoare la evaluarea bonității ca subcategorie a creării de profiluri. Instanța de trimitere are îndoieli serioase în ceea ce privește compatibilitatea acestor reglementări cu articolul 22 din RGPD, întrucât legiuitorul german reglementează numai „utilizarea valorii de probabilitate”, iar nu stabilirea valorii de probabilitate ca atare.
- 36 În această privință, articolul 31 din BDSG este exhaustiv numai în cazul în care face din crearea de profiluri obiectul său de reglementare în măsura în care aceasta constituie temeiul unei decizii. Punctul de referință al interdicției nu este, așadar, decât *decizia*, iar nu crearea de profiluri anterioară acesteia. Nici articolul 22 din RGPD, nici alte dispoziții ale RGPD nu prevăd în mod specific cerințe de fond privind legalitatea prelucrării datelor în vederea creării de profiluri sub forma evaluării bonității ca atare. Pe de altă parte, în ceea ce privește crearea de profiluri, sunt cuprinse numai reglementări privind obligațiile de informare la articolul 14 alineatul (2) litera (g) din RGPD, dreptul de acces la articolul 15 alineatul (1) litera (h) din RGPD, dar numai în legătură cu existența unui proces decizional automatizat, iar nu cu crearea de profiluri propriu-zisă, precum și, dreptul la opoziție al persoanei vizate la articolul 21 alineatul (1) prima parte a primei teze din RGPD și în alte dispoziții nerelevante pentru procedura în litigiu.
- 37 În lipsa unor dispoziții specifice, admisibilitatea creării de profiluri, în măsura în care, sub forma evaluării bonității, nu intră sub incidența articolului 22 RGPD prin intermediul deciziei pe care se întemeiază, este, așadar, reglementată în rest de situațiile generale de prelucrare prevăzute la articolul 6 din RGPD. Prin subordonarea creării de profiluri unor condiții de fond suplimentare de admisibilitate, legiuitorul german precizează materia reglementată dincolo de dispozițiile articolelor 6 și 22 din RGPD. Totuși, legiuitorul german nu dispune de competență de reglementare în această privință.
- 38 O astfel de competență de reglementare nu poate fi dedusă în special din articolul 22 alineatul (2) litera (b) din RGPD. RGPD prevede o competență normativă a statelor membre în legătură cu crearea de profiluri numai atunci când decizia privește *exclusiv* o prelucrare automată. În schimb, articolul 31 din BDSG stabilește, fără distincție, norme inclusiv pentru deciziile care nu sunt automatizate, dar nu reglementează admisibilitatea utilizării prelucrării datelor pentru evaluarea bonității. Cu toate acestea, din economia articolului 22 din RGPD și din situațiile generale de prelucrare prevăzute la articolul 6 din RGPD reiese că admisibilitatea deciziilor care *nu* sunt bazate pe o prelucrare automată, inclusiv crearea de profiluri, este reglementată de articolul 6 din RGPD. Acest obiect de reglementare le este refuzat legiuitorilor naționali, putând considera aceasta drept o renunțare voluntară din partea legiuitorului Uniunii. În mod evident, legiuitorul Uniunii nici nu a dorit să adopte cerințe mai specifice privind crearea de profiluri. Astfel, o soluție similară nu poate fi adoptată pur și simplu de legiuitorii statelor membre; în orice caz, în contextul articolului 22 alineatul (2) litera (b) din RGPD, numai în ipoteza în care reglementările statelor membre

prevăd doar dispoziții legale referitoare la astfel de decizii bazate exclusiv tocmai pe o prelucrare automată.

- 39 Aceasta este situația în special în măsura în care RGPD este un regulament în sensul articolului 288 al treilea paragraf TFUE. Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, legiuitorului național îi este interzis să efectueze aprecieri definitive prin lege – în speță, articolul 31 din BDSG – în legătură cu dispoziții formulate în mod abstract de legiuitorul european – în speță, articolele 6 și 22 din RGPD – în contextul dispozițiilor de drept ale directivelor (Hotărârea Curții din 19 octombrie 2016, Breyer/Germania, C-582/14, ECLI:EU:C:2016:779, punctul 62 și 63). Situația trebuie să fie aceeași cu atât mai mult în ceea ce privește dispozițiile cuprinse în regulamente precum în speță.
- 40 Prin urmare, legiuitorul german nu indică în mod semnificativ nici în motivarea articolului 31 din BDSG elementele pe care se întemeiază competența sa de reglementare în legătură cu această dispoziție. Expunerea de motive a legii indică, în termeni mai mult sau mai puțin generali, că această dispoziție ar relua dispozițiile precedente ale articolelor 28a și 28b din BDSG, în versiunea anterioară, și că normele de fond ar rămâne pertinente. În schimb, proiectul de lege al Ministerului Federal de Interne din 11 noiembrie 2016, p. 93 și urm., arată de asemenea că competența de reglementare a statelor membre ar decurge dintr-o „coroborare a articolului 6 alineatul (4) cu articolul 23 alineatul (1)” din RGPD. Totuși, se pare că această abordare – deja inacceptabilă ca atare – a fost abandonată în cursul procedurii legislative.

IV.

- 41 Având în vedere considerațiile anterioare, se impune sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară. Soluționarea litigiului depinde de răspunsul la întrebările preliminare.
- 42 Procedura depinde de răspunsul la prima întrebare preliminară. În ipoteza în care articolul 22 alineatul (1) din RGPD ar trebui interpretat în sensul că stabilirea unei valori a bonității de către un birou de informații economice constituie o decizie autonomă în sensul articolului 22 alineatul (1) din RGPD, aceasta – activitatea sa relevantă – ar intra sub incidența interdicției procesului decizional automatizat. În consecință, ar fi necesar un temei juridic propriu statelor membre în sensul articolului 22 alineatul (2) litera (b) din RGPD, singurul pentru care poate fi avut în vedere articolul 31 din BDSG. Există însă îndoieli profunde cu privire la compatibilitatea acestuia cu articolul 22 alineatul (1) din RGPD. Intervenienta nu ar acționa astfel numai în mod nejustificat, ci ar încălca *ipso iure* interdicția prevăzută la articolul 22 alineatul (1) din RGPD. În consecință, reclamanta ar avea de asemenea dreptul, față de pârât, de sesizare (în continuare) a autorității de supraveghere cu cazul său.
- 43 În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară, și anume că crearea de profiluri ca atare nu este o decizie în sensul articolului 22 alineatele (1) și (2)

din RGPD, nici clauza de deschidere prevăzută la articolul 22 alineatul (2) litera (b) din RGPD nu se aplică reglementărilor naționale privind crearea de profiluri. Având în vedere caracterul în principiu exhaustiv al RGPD, interpretat în vederea unei armonizări complete, trebuie să se caute, aşadar, o altă competență de reglementare în privința reglementărilor naționale. Or, în măsura în care, astfel cum s-a arătat mai sus, o asemenea competență nu este evidentă și nu rezultă în special din dispozițiile rudimentare ale RGPD, reglementarea națională prevăzută la articolul 31 din BDSG nu este aplicabilă, ceea ce modifică marja de control a autorității naționale de supraveghere care ar trebui să aprecieze în acest caz compatibilitatea activității birourilor de informații economice în raport cu articolul 6 din RGPD.

V.

44 Prezenta decizie este definitivă.

[omissis]

Wiesbaden, 7 octombrie 2021

[omissis] [semnături; copie certificată pentru conformitate cu originalul]

DOCUMENT DE LUCRU